

ЧАСТЬ ПЕРВА.

За да прибѣгнувамемы въ сичкыты си нѣжды къмъ Бога, имамы дѣѣ причины, които ны принѣждаватъ; първата е, защото ный имамы неизвѣжна должность да сѣ покорявамемы Богѣ, като сздания къмъ сздателѣ, като раби къмъ Господарѣ, като чада къмъ Отца, управителѣ, и промыслителѣ на сичкото. И второ, защото Богъ, който е естествоно всесиленъ, може да направи сичко, което ни трѣбва: „Вѣліи Господь нашъ, и вѣліа крѣпость егѡ.“ (Пс. 146, 5.) Като премждръ той знае, какво ни трѣбва: „Вѣсть во Отца вашъ небесный, и хже трѣбуете.“ [Мат. 6, 8.] И като всеблагъ ще направи сичко, което ни трѣбва: „Щѣдръ, и милостивъ Господь, долготерпѣливъ, и многомилостивъ.“ (Пс. 102, 8.) Единъ человекъ е лишенъ или отъ едно, или отъ друго нѣщо; защото и ако може, то негли не знае, и ако знае, то негли неще, и ако ще, то негли не може. За това, „Не надѣйтесь, (ни заповѣда Богъ) на князи, на сыны человеческіа, въ нихже нѣсть спасеніа.“ (Пс. 145, 3.) Въ сѣкомъ своемъ нѣжда, о человекѣ, „Откры на Господа пѣтъ си и уповай на него, и той ще направи.“ (Пс. 36, 5.) Иви на Господа върежытъ си; „Откры ко Господу пѣтъ твоѣ.“ Той ще тѣ науди, защото е премждръ; възложи си надѣждата Богѣ, „И уповай на него;“ Пс. 36, 7. и той ще тѣ умилити, защото е всеблагъ; той ще извърши, той ще направи, защото е всесиленъ; „Покорся на Господа, и помолити го.“ [Пс. 36, 7.]

И при сичко това ный въ нѣждыты си залавамемы сзвсемъ другъ пѣтъ, нежели онзи, който ны завожда къмъ Бога. Разволѣвасѣ царь Охозіа отъ тѣжка една болѣсть; и страхытъ на волныа царь е голѣмъ. д. Цар. гл. 1. Междѣ страха, и примѣждіето той си мысли при кого да притече, да тхрси исцѣленіе: той намыслюва да проводи слѣдыты си въ Самаріа до Ваалова Идолъ, гдѣто діаволытъ сз едно лжжливо влѣшебство лѣстѣлъ оныа, които го вѣрвали, за да го попытатъ, да имъ познае, да ли ще умре царытъ отъ тѣа болѣсть, или ще оздравѣе. „Идите вопросите у Ваала, аще живъ будѣ во лѣзні моеѣ.“ а. Цар. 1. 2. Трыгнххъ царскыты посланници, нз твърдѣ заѣ сѣ разгнѣва Богъ противъ него, и проводи единъ Ангелъ до Иліа Тезвитанина, да повърза по-скоричко да ги пресрѣдне, да ги накара да сѣ върнѣтъ назадъ, и да имъ рече: Какъ? да ли нѣма Бога